

Tiszta gondolkodás (1. v.). A világ várja a „világ végét”, sokféle forgatókönyvet képzel el, melyekbe belekeveri a Biblia kijelentéseit is. A Sátán kezdettől fogva ezt alkalmazza: Isten szavát keveri a saját hazugságaival. „Csakugyan azt mondta Isten...?”

Péter – ill. Isten – a hívők tiszta gondolkodását ébreszti fel. „A bölcsesség kezdete az Úr félelme”, a tiszta gondolkodás az, ami egyedül Isten kijelentésein alapul. Azt jelenti, hogy Őbenne feltétel nélkül bízom, minden ígését hiszem, élek vele, fontosnak tartom, és ha nem értem, akkor rábízom Istenre: Ő tudja, hogyan fogja azt megvalósítani, hogyan fogja azt nekem fontossá, élővé tenni.

Miért bízhatok ennyire az Igében? Mert Isten szava, amivel teremtett; mert Isten az Ige által szült újjá (Jak 1,18; 1Pt 1,23), ezért vagyok az, aki vagyok. „Mint újszülött csecsemők”, úgy kell táplálkoznom a „hamisítatlan lelki tejjel”. Ha hallgatók is más tanítást, más véleményeket, akkor is tudom, hogy ez az igazi, ami engem táplál, életben tart.

Itt is az Igére hivatkozik Péter: a próféták és az apostolok szavára. Ez is Isten Igéje („nem kitalált mese” – 2Pt 1,16). – Amikor a világ, a hitetlenek hivatkoznak a Bibliára, ezt úgy teszik, hogy nem fogadják el teljes egészében. Nem érdekli őket a Biblia fő üzenete, az, hogy bűnös vagyok, de Isten szeret, és tulajdon Fiát tette a bűnösök Megváltójává. Nem hiszik, hogy bűnösök (vagy ha hiszik, nem Krisztus vérében keresik a megmenekülést, hanem önmagukat próbálják igazzá tenni – sokféle módszerrel).

Csúfolódók: ők is hallották a figyelmeztetést, hogy nem élhetnek örökké a saját kívánságaik szerint, és hogy az Úr az ő életük fölött is ítéletet tart. A figyelmeztetés azért hangzik mindenkinek, hogy térjen meg. Ők azért csúfolódnak, hogy túlkiabálják ezt – mert félnek.

Isten már ezelőtt is tartott ítéleteket. Az özönvíz bizonyíték arra, hogy Isten tud és fog is ítélni az egész világ fölött. Ezért akik nem akarnak hallani az ítéletről, „szándékosan megfélemedeznek” erről is. – Más ítéletek: Sodoma és Gomora, ítéletek különböző népek fölött, ahogy Isten az egyik néppel elsöpörteti a másikat. Az ítélet előtt mindig van figyelmeztetés is. Most is van: Jézus szavai, az apostolok szavai, a világ eseményei, a hívők biztonságtétele és szenvedése. Azért van, hogy megtérjenek – mert Isten még mindig meg akar menteni embereket. Az ítélettel együtt a szabadulás módját is hirdetnünk kell.

Isten nagyon hosszan tűr. Ezt nem gondolták sem az ószövetségi, sem az újszövetségi időkben (az első keresztyének közeli időre várták Krisztus visszatérését). Mi látjuk igazán, ezért nekünk kell még inkább hálát adnunk, dicsérnünk érte Őt, komolyan venni az Ő visszajövetelét és bizonyoságot tenni róla. Nem elaludni, hanem várni a Völegényt.

„Szentül és kegyesen” kell élnünk, mert szentek vagyunk: Isten számára elkülönítettek. Isten, aki elhívott, megváltott, igazzá tett, be is visz minket az új földre, ahol igazság lakik. Ebben a világban nem lakik igazság; a világi jog és erkölcs nem az. Ezért nem is ez mondja meg nekünk, hogy mi a jó és mi a rossz, hanem Isten. Ha bűnt követtünk el, neki kell megvallanunk, vele kell rendeznünk. Nem az emberek előtt kell „megigazítanunk magunkat” (Lk 16,15), mint a farizeusoknak. Ők azt várták, hogy felnézzenek rájuk, mi nem várhatjuk ezt.

Az emberek elismerése helyett Krisztus elismerését várjuk. Ő, amikor visszajön, valóban megdicséri azokat, akik az Övéi: „jól van, jó és hű szolgám”, „jöjjetek, Atyámnak áldottai”. Ő tisztának és feddhetetlennek akar találni minket. Hogyan lehetünk azok? Nem úgy, hogy nem követünk el bűnt – elkövetünk, de nem akarjuk, bánjuk, küzdünk ellene. „Megtisztítjuk magunkat, ahogyan Ő is tiszta” (1Jn 3,3). – Úgy, hogy az Ő „türelmét üdvösségnek tartjuk”: mi

is azért üdvözülhetünk, mert Ő türelmes volt hozzánk, és ezért kell mondanunk másoknak is: „még vár az Úr, hogy megkegyelmezessen” (Ézs 30,18). – Úgy, hogy vigyázunk magunkra: nem engedünk tévtanításoknak. – Úgy, hogy növekszünk a kegyelemben: akarjuk látni, tudatában akarunk lenni, hogy mindent kegyelemből, ajándékba kapunk tőle. Azt is, hogy Krisztust ismerhetjük, vele járhatunk. Őt kell egyre jobban megismernünk: ahogyan tanított, ahogyan élt, ahogyan megélte az igazi szeretetet – megismernünk és úgy élnünk. Így őriz meg minket a tévutaktól, így fog megtartani tisztának és feddhetetlennek: benne élve, mert Ő is az. Így a mi tisztaságunk is az Ő dicsősége lesz, amikor eljön.

2Pt 1,10–11 (Károli)

Annakokáért, atyámfiak, igyekezzetek inkább a ti elhívástokat és kiválasztatásokat erőssé tenni; mert ha ezeket cselekszitek, nem ütköztök meg soha. Mert ekképen gazdagon adatik majd néktek a mi Urunknak és megtartónknak, a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel.